

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 65.953 van 21 april 1997
in de zaak A. 69.619/X-6674.**

In zake : de v.z.w. NATIONAAL SYNDICAAT DER MILITAIREN,
die woonplaats kiest bij
BEUN, KVB00, CLAEYS, BLEYFUESZ en DOLFEYN,
gevestigd te BRUSSEL,
Milcampsiaan 77

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
v.z.w. NATIONAAL SYNDICAAT DER MILITAIREN op 1 juli 1996
heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de
tenuitvoerlegging van :

"In het koninklijk besluit van 25 april 1996
(B.S., 1 mei 1996) tot uitvoering van de wet van
11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen
de overheid en de vakbonden van het militair
personeel (...) :

ten eerste, onder Art. 86. § 1., eerste lid, de
woorden : '(...) representatieve (...) en de
vijftig dagen, voor een niet-representatieve
erkende syndicale organisatie (...)'

ten tweede, onder Art. 88. § 1., tweede lid, het
woord : '(...) representatieve (...)'

ten derde, onder Art. 88. § 1., derde lid, het
woord : '(...) representatieve (...)'

ten vierde, onder Art. 90. § 3., eerste lid, de
woorden : '(...) of ook nog wanneer zijn syndicale
organisatie niet langer als representatief
beschouwd wordt'

ten vijfde, het Art. 93. : volledig

ten zesde, het Art. 95. : volledig

ten zevende, onder het Art. 96., tweede lid :
'voorkomend op de lijst, bedoeld in artikel 95,
eerste lid, (...). Voor de personeelsleden bedoeld
bij artikel 95, tweede lid, wordt de duur van deze
onthefing in mindering gebracht van het krediet
van vijftig dagen syndicaal verlof bedoeld in
artikel 86, § 1.'";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 januari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 maart 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Ph. VANDE CASTEELE en beheerder W. CLAEYS, die verschijnen voor de verzoekende partij, en van Majoor R. GERITS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Bij koninklijk besluit van 27 februari 1985 wordt het Nationaal Syndicaat der militairen erkend als

syndicale organisatie voor de toepassing van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst (artikel 1); deze syndicale organisatie is niet aangesloten bij een syndicale organisatie die vertegenwoordigd is in de Nationale Arbeidsraad (artikel 2). Dit koninklijk besluit is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 20 maart 1985.

1.2. Artikel 86 van het koninklijk besluit van 25 april 1996 tot uitvoering van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst, luidt als volgt :

"§ 1. Per jaar wordt aan de syndicale organisaties een krediet van syndicale verloven toegestaan dat de vierhonderd vijftig dagen, voor een representatieve syndicale organisatie, en de vijftig dagen, voor een niet-representatieve erkende syndicale organisatie, niet mag overschrijden.

§ 2. (...)

§ 3. (...)

§ 4. (...)"

Artikel 88 van hetzelfde koninklijk besluit van 25 april 1996 luidt als volgt :

"§ 1. De erkenning van een militair van het actief kader als vaste syndicale afgevaardigde wordt door de minister, op aanvraag van een verantwoordelijke leider van zijn syndicale organisatie, verleend.

Het aantal als vaste syndicale afgevaardigden erkende militairen wordt beperkt tot vier per representatieve syndicale organisatie. Hun bezoldiging valt ten laste van het ministerie van Landsverdediging.

Met toestemming van de minister en voor zover de kaderbehoeften het toelaten kunnen de representatieve syndicale organisaties evenwel nog bijkomende vaste syndicale afgevaardigden aanduiden. De bezoldiging van deze bijkomende vaste afgevaardigden is evenwel ten laste van de betrokken syndicale organisatie.

§ 2. (...)

§ 3. (...)
§ 4. (...)".

Artikel 90 van hetzelfde koninklijk besluit van 25 april 1996 luidt als volgt :

"§ 1. (...)
§ 2. (...)
§ 3. Aan het permanent syndicaal verlof van de vaste syndicale afgevaardigde wordt een einde gemaakt wanneer hij erom verzoekt, wanneer zijn syndicale organisatie daartoe besluit, wanneer zijn erkenning wordt ingetrokken, of ook nog wanneer zijn syndicale organisatie niet langer als representatief beschouwd wordt.
(...)".

Artikel 93 van hetzelfde koninklijk besluit van 25 april 1996 luidt als volgt :

"Elke representatieve syndicale organisatie zendt aan de minister, met het oog op de erkenning, een lijst van maximum tweehonderd leden welke door haar kunnen aangeduid worden om de prerogatieven uit te oefenen opgesomd in artikel 14 van de wet, als leden van de afvaardiging van die organisatie in het onderhandelingscomité, in het hoog overlegcomité en in de basisoverlegcomités opgesomd in artikel 65, of als afgevaardigde bij de controlecommissie. Vertegenwoordigers van elke personeelscategorie moeten op deze lijst hernomen zijn.

De personeelsleden die tewerkgesteld zijn in internationale of intergeallieerde organismen kunnen niet op deze lijsten, noch op de lijsten bedoeld in artikel 65, tweede lid, worden opgenomen.

De erkenning van deze syndicale afgevaardigden kan geweigerd, ingetrokken of geschorst worden overeenkomstig de regels bepaald bij artikel 88, §§ 2 en 3, en artikel 89".

Artikel 95 van hetzelfde koninklijk besluit van 25 april 1996 luidt als volgt :

"Voor de korpsen of gelijkwaardige eenheden die voorkomen op een lijst vastgelegd door de minister kunnen de representatieve syndicale organisaties aan de betrokken korpscommandanten de naam kenbaar maken van de leden die voorkomen op de lijst bedoeld in artikel 93 en door hen aangewezen zijn om naar gelang van het geval op lokaal vlak één of meer van de

bevoegdheden uit te oefenen bepaald bij artikel 14 van de wet.

De erkende niet-representatieve syndicale organisaties zenden jaarlijks aan de minister voor erkenning een lijst van maximum twintig leden die door hen worden aangewezen om op lokaal vlak de bevoegdheden uit te oefenen bepaald bij artikel 13, 1° en 2°, van de wet. Zij kunnen eveneens aan de minister vragen aan de betrokken korpscommandanten de naam kenbaar te maken van de leden die voorkomen op deze lijst. Elke personeelscategorie moet door ten minste een personeelslid vertegenwoordigd zijn. De erkenning van de leden die voorkomen op deze lijst kan geweigerd, ingetrokken of geschorst worden overeenkomstig de regels bepaald bij artikel 88, §§ 2 en 3, en artikel 89".

Artikel 96 van hetzelfde koninklijk besluit van 25 april 1996 luidt als volgt :

"(...)

De duur van deze ontheffing van dienst wordt voor ten hoogste een dag per trimester en per korps of gelijkwaardige eenheid voorkomend op de lijst, bedoeld bij artikel 95, eerste lid, in aanmerking genomen voor de berekening van de dienstprestaties. Voor de personeelsleden bedoeld bij artikel 95, tweede lid, wordt de duur van deze ontheffing in mindering gebracht van het krediet van vijftig dagen syndicaal verlof bedoeld in artikel 86, § 1."

Het koninklijk besluit van 25 april 1996 is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 1 mei 1996.

1.3. Op 31 mei 1996 zendt de Minister van Landsverdediging de volgende brief aan de voorzitter van de beheerraad van het Nationaal Syndicaat der Militairen :

"Krachtens artikel 105 van het koninklijk besluit van 25 april 1996 tot uitvoering van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst moeten de syndicale organisaties binnen een periode van zes maanden die ingaat op 1 mei 1996 een aanvraag tot erkenning indienen overeenkomstig artikel 3 van hetzelfde besluit.

Dit houdt in dat de syndicale organisatie die de erkenning wenst te bekomen, hiertoe bij een ter post aangetekend schrijven bij mij een aanvraag moet indienen waarin de datum waarop de statuten en de lijst van de verantwoordelijke leiders in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt zijn wordt vermeld.

Met toepassing van artikel 3, § 2, van het koninklijk besluit van 25 april 1996 wordt tevens gevraagd om bij de aanvraag een lijst te voegen met de namen, de adressen en de handtekeningen van tenminste één procent van het militair personeel. In concreto houdt dit in dat een lijst van minimum 460 namen van militairen moet voorgelegd worden, waarop de drie categorieën van het militair personeel voor minimum vijf procent, hetzij 23 per categorie, moeten vertegenwoordigd zijn. Met het oog op de controle van de naleving van deze laatste voorwaarde wordt u gevraagd om naast de reeds vermelde gegevens ook het stamnummer van de betrokken militair op de lijst te vermelden.

Om vóór het verstrijken van voormelde termijn van zes maanden een beslissing te kunnen nemen inzake de erkenning van uw organisatie wordt u gevraagd om zo vlug mogelijk een aanvraag in te dienen".

1.4. Op 1 juli 1996 zendt de verzoekende partij haar verzoekschrift tot nietigverklaring en haar verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging aan de Raad van State.

1.5. Met een aangetekend schrijven van 30 oktober 1996 vraagt de verzoekende partij aan de Minister van Landsverdediging, met verwijzing naar de artikelen 3 en 105 van het koninklijk besluit van 25 april 1996, de vernieuwing van haar erkenning als syndicale organisatie. Bij koninklijk besluit van 3 december 1996 wordt de v.z.w. Nationaal Syndicaat der Militairen voor de toepassing van de wet van 11 juli 1978 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van het militair personeel van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst, erkend als syndicale organisatie (artikel 1). Artikel 2 van het koninklijk besluit van 3 december 1996 bepaalt dat de verzoekende partij niet is aangesloten bij een syndicale organisatie die vertegenwoordigd is in de Nationale Arbeidsraad. Het

koninklijk besluit heeft uitwerking met ingang van 1 november 1996 (artikel 3) en is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 januari 1997;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat er over de door haar opgeworpen excepties slechts uitspraak moet worden gedaan indien zou blijken dat aan de beide cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan, hetgeen ten dezen niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar berokkent als volgt omschrijft :

"1.a. Wanneer erkende syndicale organisaties werkmiddelen ontnomen worden die aan concurrerende organisaties wel worden toebedeeld, worden zij getroffen in de uitoefening van hun prerogatieven. Zij ervaren een des te groter nadeel door de jaren heen omdat de tot heden gelijke

behandeling thans omgevormd is geworden in een drastische vermindering van de werkingsmiddelen van de ene categorie (met name de louter erkende vakverenigingen), en een substantiële vermeerdering van de werkingsmiddelen voor de andere (met name de 'representatieve' vakverenigingen).

1.b. In concreto is het evident dat de vermindering van 360 dagen syndicaal verlof naar slechts 50 dagen de vereniging verlamt, zeker wanneer daarenboven de dienstonthefingen voor de lokale afgevaardigden hiervan in mindering gebracht worden. De schade wordt daarenboven uitermate zwaar door het verdwijnen van de twee vaste afgevaardigden, tevens verantwoordelijke leiders van het NSM, en door de absoluut miniem aantal lokale afgevaardigden.

1.c. In een afzonderlijk geding (X-5.665) tonen verzoekers aan dat het NSM de representativiteitsstatus reeds in 1995 had moeten verkrijgen. De weigeringsbeslissing van de Controlecommissie wordt voor Uw Raad bestreden. Het NSM kan ook op deugdelijke wijze het Art. 90, § 3, eerste lid, van het betwiste KB, met een kortgeding bestrijden. Het risico tot moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voorhanden.

2.a. Een louter annulatiearrest kan a posteriori niet verwezenlijken dat verzoekers over de hun ontnomen werkingsmiddelen retroactief zouden kunnen beschikken. Het geleden nadeel, dat zich geconcretiseerd heeft in een fel verminderd, discontinu dienstbetoon, is zeer zwaar en moeilijk te herstellen.

2.b. Ter illustratie kan hier gelden : onder Hoofdstuk III.B.1. werd vermeld dat verzoekers van juli 1995 tot en met april 1996 verstoken zijn gebleven van alle informatie m.b.t. de materies vermeld onder het Art. 2, § 1 van de syndicale wet, waarop zij krachtens de Grondwet recht hadden. Het negatieve impact van deze maatregel op het dienstbetoon van het NSM heeft zich vertaald in het verlies van tweehonderdeenenvijftig leden over die periode.

3. Door de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden bepalingen worden alle erkende syndicale organisaties opnieuw op gelijke voet gezet. De ene vakorganisatie bekommt aldus t.a.v. de andere geen onrechtmatig voordeel";

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in haar uiteenzetting met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel verwijst naar een "drastische vermindering van de werkingsmiddelen" van de louter erkende en niet-representatieve vakverenigingen; dat de verzoekende partij echter niet concreet en precies

aanduidt op welke wijze elk van de bestreden zinnen, zinsdelen of woorden in de verschillende onderdelen van de artikelen 86, 88, 90, 93, 95 en 96 van het koninklijk besluit van 25 april 1996 een "drastische vermindering van werkingsmiddelen" zou kunnen veroorzaken;

3.2.2. Overwegende dat de verzoekende partij niet duidelijk maakt op welke wijze het toestaan van 50 dagen syndicaal verlof haar zou "verlammen"; dat zij tevens stelt dat de schade "uitermate zwaar (wordt) door het verdwijnen van de twee vaste afgevaardigden, tevens verantwoordelijke leiders van het NSM, en door het absoluut miniem aantal lokale afgevaardigden"; dat ter zake geen enkel concreet en precies gegeven wordt aangevoerd waarom dit nadeel ernstig en moeilijk te herstellen zou zijn;

3.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij stelt dat het "geleden nadeel zich geconcretiseerd heeft in een fel verminderd, discontinu dienstbetoon"; dat evenwel geen enkel concreet gegeven wordt aangebracht met betrekking tot een "fel verminderd, discontinu dienstbetoon"; dat de Raad van State derhalve niet in de mogelijkheid is te onderzoeken of het nadeel én ernstig én moeilijk te herstellen is;

3.2.4. Overwegende dat de verzoekende partij verwijst naar het feit dat zij "van juli 1995 tot en met april 1996 verstoken (is) gebleven van alle informatie m.b.t. de materies vermeld onder het artikel 2, § 1, van de syndicale wet, waarop zij krachtens de Grondwet recht (heeft)"; dat ter zake dient te worden vastgesteld dat het verstoken blijven van juli 1995 tot en met april 1996 van alle informatie met betrekking tot bepaalde in de syndicale wet aangeduide materies uiteraard geen gevolg is van de bestreden bepalingen van het koninklijk besluit van 25 april 1996, dat slechts uitwerking heeft

met ingang van 1 mei 1996 (artikel 110, tweede lid, van het besluit van 25 april 1996);

3.2.5. Overwegende dat het verlies van 251 leden, in de periode van juli 1995 tot en met april 1996, door geen enkel stuk wordt gestaafd; dat het een nadeel betreft dat zich vóór de inwerkingtreding van het koninklijk besluit van 25 april 1996, met ingang van 1 mei 1996, heeft voorgedaan; dat het verlies van leden in genoemde periode uiteraard niet kan veroorzaken zijn door de bestreden reglementaire bepalingen;

3.3. Overwegende dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op eenentwintig april
1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was
samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.